

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/134/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4225202117
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4225202117.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: matka D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, F., zastúpená splnomocnencom URBAN & PARTNERS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Červeňova 15, Bratislava a otec G. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. H. XXX/XX, F., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 25. augusta 2025, č.k. 9P/120/2025-71, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil povinnosť otcovi nepribližovať sa k maloletému A. na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov, eventuálne menšiu ako 3 metre, eventuálne na vzdialenosť určenú podľa úvahy súdu až do doby, kedy maloletý sám prejavil záujem o stretávanie sa s otcom, eventuálne do doby určenej podľa úvahy súdu, Dôvodila, že dňa 21.01.2022 rozsudkom Okresného súdu Komárno pod sp.zn. 18P/2/2021 bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bol maloletý zverený do starostlivosti matky a otec mal upravený styk s maloletým. Dňa 26.02.2025 podal otec návrh na rozšírenie starostlivosti, dňa 07.04.2025 podal ďalší návrh, v ktorom uvádza, že matka mu maloletého odmieta odovzdávať. Matka uviedla, že otec nespĺňa podmienky pre určenie rozšírenej starostlivosti a že maloletý otca odmieta na základe otcovho vlastného správania k nemu. Otec dieťa napadol, maloletý nebol jediný koho fyzicky napadol, napadol aj matku. Maloletý k otcovi nemá blízky vzťah, odmieta sa s ním stretávať, bojí sa ho. Negatívny postoj maloletého k otcovi umocnil incident, kedy došlo zo strany otca k fyzickému násiliu voči maloletému, na základe ktorej skutočnosti matka podala na otca trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Matka aj maloletý sa otca boja. Pomyslenie na to, že by sa s ním mali stretnúť, im spôsobuje stres, paniku a úzkosť vychádzajúcu z predošlých skúseností s otcom. Správanie otca považuje matka za neúnosné a ďalej pre ňu neakceptovateľné. Uvedomuje si, že správanie otca vníma negatívne aj syn, ktorý si na základe toho buduje vlastné negatívne postoje voči otcovi. Takéto správanie otca voči nej, ktoré maloletý vníma, má negatívny dopad na jeho duševné zdravie. Matka mala za to, že účelom neodkladného opatrenia je poskytnúť obeti dočasnú ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, alebo jej blízkych, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme násilia, akými sú obťažovanie, fyzické násilie, sexuálne, prenasledovanie, zastrašovanie. Matka má za to, že ak súd neprijme neodkladné opatrenie, hrozí reálna a nenapraviteľná ujma nielen vo vzťahu otca k maloletému, ale aj na psychickom a emocionálnom vývoji maloletého. Súd prvej inštancie vylúčil časť návrhu matky, ktorým sa domáhala uloženia nepribližovania sa otca k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, eventuálne 3 metre,

eventuálne na vzdialenosť určenú podľa úvahy súdu na samostatné konanie. Pod spisovou značkou 9P/34/2025 na súde prvej inštancie prebieha konanie o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletým. V spise sa nachádza znalecký posudok číslo 23/2025 vypracovaný Mgr. Bielikovou, z ktorého okrem iného vyplýva, že maloletý odmieta otca, avšak nevie odôvodniť prečo. OR PZ Komárno doručilo správu, z ktorej vyplýva, že vo veci trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, kde poškodeným je maloletý A., bolo začaté trestné stíhanie dňa 18.02.2025 pod ČVS: ORP-86/2-VYS-KN-2025. V správe bolo tiež uvedené, že doposiaľ neboli získané také dôkazy, aby bolo možné vzniesť obvinenie. Na súde prvej inštancie sa tiež vedie aj konanie pod sp.zn. 9Em/3/2025 o výkon rozhodnutia ohľadne styku otca s maloletým. V tomto konaní otec uvádza, že od 15.02.2025 mu matka neumožnila styk s dieťaťom. Z matkou predloženého potvrdenia o preventívnej prehliadke oftalmológom zo dňa 18.02.2025 vyplýva, že maloletý mal pod ľavým okom hematóm v štádiu resorpcie. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 360, § 361, § 366, § 2 ods. 1 CMP, podľa § 325, § 328 CSP a dospel k záveru, že nie je možné návrhu matky maloletého na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Súd mal preukázané, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, kde poškodeným má byť maloletý A.. V trestnom konaní však doposiaľ nebolo vznesené ani len obvinenie, pričom sa trestné konanie začalo ešte dňa 18.02.2025. Zo súdneho spisu o výkon rozhodnutia vyplýva, že otec sa v súčasnosti so synom nestýka. Tvrdí, že matka maloletého mu bránila v styku. Z návrhu matky nevyplýva, že by sa otec domáhal styku agresívnym, či iným nezákonným spôsobom. Matka vo svojom návrhu nepreukázala opakované negatívne konanie otca, ktoré by bolo potrebné zamedziť tak obmedzujúcim spôsobom ako je zákaz priblíženia. Z lekárskeho potvrdenia predloženého matkou nevyplýva príčina, ani čas vzniku modriny na líci maloletého. Súd prihliadol aj na závery znaleckého posudku založeného v spise sp.zn. 9P/34/2025, v ktorom je uvedené, že maloletý nevie odôvodniť odmietanie otca, tento postoj dieťaťa nekoreluje s tvrdeniami matky, keď maloletý neoznačil fyzické útoky ako dôvod jeho odmietavého postoja voči otcovi. Preto má súd za to, že z matkou uvedených skutočností v návrhu a zistených skutočností, nevyplýva žiadna bezodkladná potreba úpravy pomerov vo vzťahu k maloletému. Súdu nie sú známe skutočnosti, ktoré by odôvodňovali bezodkladnú potrebu zásahu do rodičovských práv a povinností voči maloletému A., preto súd návrh ako nedôvodný zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka maloletého. Uviedla, že voči uzneseniu podáva odvolanie na podklade odvolacích dôvodov vymedzených v § paragrafe 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g), h). Má za to, že napadnuté uznesenie je nedostatočne odôvodnené. Z uznesenia nevyplýva také zdôvodnenie a vysvetlenie myšlienkových pochodov súdu, na základe ktorých súd dospel k záveru, že nie je možné vyhovieť návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázala na viaceré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu ako aj Ústavného súdu. Pojem násillia nie je nikde v záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným znakom je úmysel. Násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci fyzického nátlaku, násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko je uvedené, že návrh je podložený iba tvrdeniami matky, čo však nie je pravdou, nakoľko bola predložená aj zápisnica z výsluchu maloletého, teda inej entity, ako aj čestné vyhlásenia matky a sestry matky, čo sú tiež iné entity a názor odlišný od názoru matky. Z návrhu matky je zrejmé, že tá navrhuje nariadiť neodkladné opatrenia na ochranu svojho života a zdravia, pričom to bude dosiahnuté tým, že súd uloží otcovi zákaz približovať sa k matke na vzdialenosť určenú v návrhu. Zákaz približenia sa na určitú vzdialenosť je podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. V danej veci bolo dokonca začaté trestné stíhanie, kde je poškodeným maloletý. Ako prílohu k návrhu matka predložila zápisnicu o trestnom konaní a prepis video nahrávky z výsluchu maloletého v trestnom konaní, kde to maloletý uvádza, že otec ho zbil a to nie prvýkrát. Na tomto mieste uviedla, že maloletý je dostatočne rozumovo vyspelý, aby vedel povedať o tom čo prežíva a aký je jeho názor. Uvedeným sa súd vôbec nezaoberal. Súd sa vôbec nezaoberal zásadou efektívnosti ani zásadou proporcionality a primeranosti navrhovaného opatrenia. Napadnuté uznesenie nechránilo právo na ochranu pred násillím a právo na súkromie, čím Slovenská republika nesplnila pozitívny záväzok poskytovať účinnú ochranu. Má tiež za to, že rozhodnutie trpí procesnou vadou a to odňatím možnosti konať pred súdom. Postup súdu je v rozpore s § 2 CMP, ktorý zdôrazňuje princíp ochrany slabšej strany. Podľa CMP platí princíp vyšetrovací, v zmysle tohto princípu zodpovednosť za zistenie skutočného stavu veci je bremenom súdu. Doktrínálne sa vyšetrovací princíp identifikuje ako zodpovednosť súdu za zistenie skutkového stavu veci a jeho povinnosť vyhľadať a vykonať dôkazné prostriedky a dôkazy aj bez výslovného návrhu účastníkov konania. Otec fyzicky napadol maloletého, spôsobil mu monokel pod okom, matka okrem ďalších

príloh predložila súdu čestné vyhlásenia svoje aj svojej matky, otca matky, fotodokumentáciu, lekársku správu zo dňa 18.02.2025, zápisnicu o trestnom konaní, prepis videonahrávky zo dňa 03.04.2025, zápisnicu o výsluchu svedka zo dňa 20.06.2025. Týmito dôkazmi sa súd takisto vôbec nezaoberal. Matkou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Má za to, že účelom neodkladného opatrenia je poskytnúť obeti dočasnú ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, telesná alebo duševná integrita. Matka ďalej poukázala na obsah výsluchu maloletého v trestnom konaní. Maloletý tu jasne uvádza, že otec ho trápi fyzicky aj psychicky a necíti sa dobre v jeho blízkosti. S matkou má naopak dobrý vzťah. Názor maloletého dieťaťa je jedným z najdôležitejších argumentov pri rozhodovaní súdu o zverení dieťaťa a Zákon o rodine súdu ukladá povinnosť prihliadať na názor maloletého dieťaťa primerane veku a vyspelosti. Matka považuje správanie otca za nevyspytateľné, nepredvídateľné, ktoré zdôrazňuje poukázaním na jeho predchádzajúce správanie ako aj možnosť jeho potenciálneho, priam najviac pravdepodobného fyzického alebo psychického ataku na ňu. Navrhla napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo eventuálne uložiť otcovi maloletého nepribližovať sa k matke ani k maloletému a to na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, eventuálne menšiu ako 3 metre, eventuálne na vzdialenosť určenú podľa úvahy súdu s tým, že otec je povinný nahradiť matke náhradu odvolacích aj prvostupňových trov vo výške 100 %.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 §, 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletého nie je dôvodné.

4. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 9P/120/2025 je nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží otcovi maloletého povinnosť nepribližovať sa k maloletému A. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, eventuálne menšiu ako 3 metre, eventuálne na vzdialenosť určenú podľa úvahy súdu až do doby, kedy maloletý sám prejaví záujem o stretávanie sa s otcom, eventuálne určenej podľa úvahy súdu. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu na odôvodnenie napadnutého uznesenia, aj argumenty odvolateľky, bolo posúdiť či súd prvej inštancie správne rozhodol, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel ohľadom rozhodujúcich skutočností k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, kde sa odvolací súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie ohľadne dočasného zákazu otca priblížiť sa k maloletému A. odchýliť a dať za pravdu odvolateľke, ktorá ani v odvolaní neuviedla také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého uznesenia.

6. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach vyžaduje nariadenie neodkladného opatrenia ako formy procesnej ochrany vo veciach starostlivosti súdu o maloletých za splnenia podmienky, že je tu urgentná potreba bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom neodkladného opatrenia je rýchle a pružné riešenie takej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu vo veciach starostlivosti súdu. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje v súlade s článkom 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a článkom 5 Zákona o rodine.

7. V prejednávanej veci ide o maloletého A. B. C. vo veku 6 rokov, ktorý je v osobnej starostlivosti matky a otec má upravený styk s maloletým. Na odbore kriminálnej polície OR PZ v Komárne bolo začaté dňa

18.02.2025 trestné stíhanie pod ČVS: ORP-86/2-VYS-KN-2025 vydaním uznesenia podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, na základe oznámenia matky zo dňa 18.02.2025, týkajúce sa maloletého A., ktorý mal byť fyzicky a psychicky napádaný otcom. Z prepisu nahrávky z výsluchu maloletého vyšetrovateľom PZ uvedeného v návrhu vyplynulo, že maloletý uviedol, že u otca sa necíti dobre, nechodí tam rád, lebo otec ho udrie a je veľmi zlý. Naposledy ho udrel preto, lebo si neobliekol tričko podľa vlastnej metódy, nezdravil sa a sa neobliekal. Ako ho udrel, ukazuje pravou rukou na pravé líce, ľavou na ľavé líce, udrel ho na obe líca, inde nie. On potom plakal, kedy to bolo si nepamätá, pamätá si, že bol s maminou na polícii a otec ho udrel aj predtým. Na otázku či aj predtým mu nejako zle urobil alebo ublížil, odpovedal áno. Na súde prvej inštancie sa vedie konanie pod sp.zn. 9Em/3/2025, v ktorom sa vykonáva rozsudok, ktorým bol upravený styk otca s maloletým na každý týždeň v sobotu od 09.00 hod. do 12.00 hod. a vo štvrtok od 16.00 hod. do 17.00 hod. a osobitne počas Vianoc. Od incidentu, na základe ktorého matka podala trestné oznámenie, teda kedy mal otec dať maloletému facku od februára 2025 sa otec s maloletým nestretáva, matka mu styk neumožnila. Z odpovede OR PZ v Komárne zo dňa 20.08.2025 súd prvej inštancie zistil, že bolo začaté trestné stíhanie dňa 18.02.2025, bola vypočutá oznamovateľka, podozrivý, viacerí svedkovia, boli zabezpečené správy zo škôlok, od lekárov a psychologičky, bol vypracovaný znalecký posudok. Doposiaľ počas vyšetrovania neboli vyprodukované také dôkazy, aby bolo možné postupovať podľa ustanovenia § 206 Trestného poriadku. Predpokladaný termín ukončenia vyšetrovania je do konca augusta roku 2025.

8. Nariadenie neodkladného opatrenia uložením zákazu priblíženia otca k maloletému je nielen závažným zásahom do rodičovských práv otca, ale aj do práva maloletého vytvárať a budovať si vzťah s otcom. Incident, na základe ktorého matka neumožňuje stretávanie otcovi s maloletým a takisto v dôsledku ktorého podala trestné oznámenie na otca, sa udial vo februári 2025. Matka neuviedla ako sa otec správa k maloletému, či ho vyhľadáva, ako často, a to v čase od februára 2025 až do augusta 2025 kedy podala návrh na začatie konania o nariadenie tohto neodkladného opatrenia. Z matkou tvrdených skutočností však nevyplýva, že by otec maloletého vyhľadával pravidelne aj mimo termínov, kedy má upravený styk, že by sa pritom voči maloletému nevhodne správal, resp. že by svojim správaním maloletého akokoľvek obťažoval. K prebiehajúcej trestnému konaniu odvolací súd uvádza, že podozrenie zo spáchania trestného činu neberie na ľahkú váhu, no zároveň rešpektuje i prezumpciu neviny otca. Dané štádium trestného konania neznamená, že skutok, pre ktorý trestné konanie prebieha, sa skutočne stal, keďže bude predmetom dokazovania orgánov činných v trestnom konaní. Odvolací súd sa plne stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že nie je dôvodné nariadiť neodkladné opatrenie v znení, v akom sa ho matka domáhala, nakoľko takýmto neodkladným opatrením by bol v podstate zakázaný styk otca s maloletým, čo nie je možné rozhodnúť bez riadne vykonaného dokazovania, navyše, ak správanie otca nevykazuje známky obťažovania maloletého odôvodňujúce okamžitý zásah do pomerov účastníkov zákazom otcovi priblížiť sa k maloletému.

9. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd dospel tak isto k záveru, že neboli zistené také okolnosti, pre ktoré by bolo nevyhnutným uložiť neodkladným opatrením otcovi zákaz priblíženia sa k maloletému a preto zamietnutie návrhu matky považoval za dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

11. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).